

[Carsten Raft.]

hvorvidt det var rigtigt, hvad Landstinget foretog paa dette Punkt.

I det store og hele kan jeg dog tilgive velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Steen: Lige siden det foreliggende Lovforslag første Gang blev forelagt for Rigsdagen i Samlingen 1946—47, har jeg af en eller anden mærkværdig Grund fulgt det med en vis Interesse, men jeg maa erkende, at det har ikke resulteret i, at jeg indtil dette Tidspunkt føler mig overbevist om, at de Fordele, man tilsigter at opnaa, paa rimelig Maade modsvarer det Besvær, man herigennem paatager sig.

Naturligvis er det rart, hvis ens Cykel bliver stjaalet, at have en Chance for engang at gense i hvert Fald Stellet, men hvis Dækket er væk og Hjulene ikke er der længere, er der ikke megen Trøst i det, og jeg har ærlig talt det Indtryk, at Cykeltverier er noget, Politiet ikke først og fremmest beskæftiger sig med. Jeg er imidlertid villig til fortsat at beskæftige mig med Problemet og vil gerne, da Udvalgsbehandling er foreslaaet, se paa, om Forholdet virkelig er det, at det, man tilsigter her, hvis man prøver at se det i Realiteternes Lys, er saa værdifuldt, at det er hele dette Apparat værd, man prøver at sætte ind.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker de ærede Ordførere for de velvillige Bemærkninger, Lovforslaget er blevet modtaget med. Jeg vil mene, at nogle af de Enkeltheder, som er fremdraget, egner sig bedst til at drøftes nærmere i det Udvalg; jeg forstaar bliver nedsat, saa jeg skal kun opholde mig ved de væsentligere af dem.

Det ærede Medlem Hr. Lars P. Jensen talte om Hittegodscyklernes og udtalte det Ønske, at de hurtigere kunde komme ud i Omsætningen, det vil altsaa sige, at man ikke skulde opbevare dem saa længe, som man nu gør for at give Ejerne en Mulighed for at naa frem til dem, men at man tidligere skulde sætte dem paa Auktion. Det er muligt, at der kan ændres noget ved dette, og jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet, som dog ikke staar i Forbindelse med Bestemmelserne i Lovforslaget.

Endvidere blev der spurgt af det ærede Medlem, om man ikke kunde ændre de gældende Regler saadan, at det blev paa-budt, at Cykler, der bringes i Handelen, skal være forsynet med Laas. Jeg er ogsaa

paa det rene med, at det ærede Medlem opfattede det rigtigt som et Spørgsmaal, der hører hjemme i Færdselsloven, og som vel vanskeligt kan bringes ind i dette Lovforslag.

Om de Foranstaltninger, som gennemføres, naar denne Lov træder i Kraft, volder noget større Besvær for de Virksomheder, der befatter sig med Cykelhandel, vil jeg dog sætte et Spørgsmaalstegn ved. Den Bogføring, som skal ske hos Importøren eller Fabrikanten og Grossisten over, til hvilke Firmaer Cyklerne sendes ud o. s. v., og hos den sidste Forhandler over de Kunder, der køber Cyklerne, er noget, som faktisk sker allerede nu, og som ikke volder noget Besvær. Det hele, der sker ved dette Lovforslags Ophøjelse til Lov, er vel i Virkeligheden kun det, at nogle enkelte Forhandlere, som staar uden for Brancheforeningen og ikke har villet være med til at gennemføre den Ordning, som i øvrigt er gennemført, nu maa bøje sig, saa jeg tror ikke, man skal fæste sig særligt ved den Ulejlighed, der kan blive ved Ordningen. Det hører vistnok til almindelig god Orden i denne Del af Omsætningen at føre Bog over de Transaktioner, der sker.

Endelig var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om Lovens Ikrafttræden. Ja, jeg har ikke noget særligt Ønske om igen at komme med en Lov med tilbagevirkende Kraft. Det har jeg haft Fornøjelse nok af tidligere, og jeg tror heller ikke det vilde være muligt at opspore de Cykelstel, som efter 1. Januar er gaaet ud i Omsætningen, og faa dem tilbage til Kilden og mærket, saa jeg vil være i høj Grad velvilligt indstillet over for et Forslag — jeg havde selv tænkt at komme med det — om at ændre Ikrafttrædelsesdagen. Det tror jeg nok vi skal blive enige om.

Det ærede Medlem Hr. Einar Simonsen nævnte det Tilfælde, som han har været ude for, at en Cykel, som var mærket, blev stjaalet og ikke kom tilbage. Ja, det maa man være klar over, at de Bestemmelser, der her tænkes gennemført, ikke kan hindre, at Cykler kommer endeligt bort fra deres Ejer ved Tyveri eller paa anden Maade; men medens det har været Skik og Brug gennem mange Aar at mærke Cyklerne, er det nye, der sker, at der skal føres Bog over, hvor disse mærkede Cykler stammer fra, saaledes at man ved Hjælp af Mærket kan føre Cyklen tilbage til sin Kilde. Det vil stadig kunne ske i stort Omfang, at Cykler, som har et Nummer, forsvinder endeligt, fordi den Maade, man hidtil har anvendt ved Nummereringen, at sætte et Fabrika-